

РЕШЕНИЕ

№ 96

гр. ХАСКОВО , 27.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ХАСКОВО, I-ВИ СЪСТАВ в публично заседание на двадесет и седми октомври, през две хиляди и двадесета година в следния състав:

Председател: СТРАТИМИР Г. ДИМИТРОВ

Членове: ФИЛИП Ж. ФИЛИПОВ
КАПКА Ж. ВРАЖИЛОВА

Секретар: РАДОСТИНА М. КАБАДАЛИЕВА

Прокурор: Валентина Радева Ранчева (ОП-Хасково)

като разгледа докладваното от СТРАТИМИР Г. ДИМИТРОВ Въззивно наказателно дело от общ характер № 20205600600381 по описа за 2020 година

Производството е въззивно по чл. 313 и сл. от НПК.

С Присъда № 48/13.VII.2020 год. по нохд № 398/2020 год. РС– Хасково е признал подс.В. Ц. У. от гр.Х. за виновен в това, че на 27.VIII.2019 год. в същия град управлявал МПС – лек автомобил „Фолксваген Пасат“, рег.№ *****, без съответно свидетелство за управление, в едногодишен срок от наказването му за същото деяние по административен ред с НП №18-1300-000344/17.IV.2018 год. на началник Сектор „пътна полиция“ при ОД МВР – Кърджали и с НП № 18-1253-000357/25.VI.2018 год. на Началник група в Сектор „Пътна полиция“ при ОД МВР – Хасково, и двете влезли в сила на 28.XII.2018 год., поради което и на осн. чл.343в ал.2 вр. чл.54 ал.1 от НК го осъдил на наказание „лишаване от свобода“ за срок от 1 година, което да изтърпи ефективно при първоначален „строг“ режим, както и на наказание „глоба“ в размер на 500 лв.

Недоволен от така постановената присъда е останал защитникът на подсъдимия адв. Т.Н. от АК - Х., който в законния срок я обжалва с оплаквания, че неправилна, постановена при съществени нарушения на процесуалните правила и в нарушение на материалния закон. Било допуснато грубо нарушение на правото на защита на подсъдимия, като след провеждане на разпоредително заседание по делото, съдът насрочил разглеждането му за

13.VII.2020 год. от 11:00 часа. На същата дата с.з. започнало в 10:30 часа въпреки възражението на защитника по даване ход на делото. В 10:30 часа не се явил в залата и прокурорът по делото, също уведомен за 11:00 часа, поради към разглеждането му се пристъпило с участието на друг прокурор, който се намирал там за участие по друго дело. Неясно защо, всички свидетели и вещи лица били призовани за 10:30 часа. Въпреки че съобразно установеното в разпоредбата на чл.269 от НПК присъствието на подсъдимия не било задължително, разглеждане на делото в негово отсъствие могло да се допусне само в хипотезата на чл.269 ал.3 т.3 от НПК, която не била осъществена, предвид неспазване на обявения начален час на съдебното заседание, защото подсъдимият не е бил нередовно призован. С това били нарушени разписаните в чл.55 от НПК права на подсъдимия. Освен това присъдата била необоснована. Двама от свидетелите по делото променили своите показания относно обстоятелството кой е управлявал автомобила, но съдът не положил усилия да изясни причините за това. При това положение обвинението не било доказано по несъмнен и категоричен начин. В мотивите не били обсъдени изложените доводи и възражения от защитата. По изложените съображения се иска алтернативно – да се отмени осъдителната присъда и се постанови нова – оправдателна, или – да се намали размера на наложените наказания, който бил необосновано завишен и несправедлив.

Против въззивната жалба в законния срок не са постъпили възражения.

По въззивната жалба не са направени доказателствени искания, такива страните нямат и на въззивното производство.

В с.з. пред въззивната инстанция подсъдимият не се явява, редовно призован, а неговият защитник поддържа жалбата по изложените оплаквания и отправени искания.

Прокурор от ОП- Хасково намира жалбата основателна по отношение на изрично наведеното оплакване за допуснати съществени процесуални нарушения, грубо нарушили правото на защита на подсъдимия. Намира, че разглеждането на делото в по-ранен от обявения час го е лишило от възможността да участва при събирането и проверката на доказателствата, да дава обяснения, да се изказва последен. Дава заключение да се отмени обжалваната присъда и се върне делото за ново разглеждане от друг състав на същия съд.

Хасковският окръжен съд, като провери правилността на постановената присъда по посочените по жалбата оплаквания и изтъкнати в с.з. пред въззивната инстанция доводи, а така също служебно и изцяло, констатира следното:

Въззивната жалба е подадена в законния срок, против подлежащ на възивно обжалване съдебен акт и от процесуално легитимирана страна с правен интерес от обжалване, поради което е допустима. Преценена по същество е основателна относно оплакването за допуснати при разглеждане на делото съществени нарушения на процесуалните правила, които са отстраними и са засегнали грубо и съществено правото на защита на подсъдимия.

Материалите по делото изцяло потвърждават изложеното по жалбата относно обстоятелствата, при които е било разгледано делото. След постъпване на обвинителния акт, съдията-докладчик е насрочил разпоредително заседание за обсъждане на въпросите по чл.248 ал.1 от НПК за 18.VI.2020 год. с участието на прокурора, защитника и подсъдимия. Предвид повдигнатото обвинение в престъпление по чл.343в ал.2 от НК, по делото е нямало пострадали лица, респ. повереници. За така насроченото р.з. са се явили прокурорът и защитникът, а подсъдимият е отсъствал, редовно призован. Защитникът е уведомил съда, че не може да даде обяснение за отсъствието на своя доверител, тъй като е нямал връзка с него. Съдът е преценил, че отново с оглед повдигнатото обвинение, за което се предвижда наказание „лишаване от свобода“ от 1 до 3 години, т.е. по-малко от 5 години, присъствието му не е задължително и е дал ход на делото за обсъждане на въпросите по чл.248 ал.1 от НПК. Непосредствено след това, видно от отразеното в съдебния протокол, подсъдимият се е явил в съдебната зала и това е станало преди започване на обсъждането. Нямало е възражения за допуснати на ДП съществени процесуални нарушения и искане за връщане на обвинителния акт, нито искане за разглеждане на делото по реда на някои от особените правила. Съдът е насрочил делото за разглеждане по общия ред за 18.VII.2020 год. от 11:00 часа и постановил за същите дата и час да се призоват свидетелите и вещите лица. Подсъдимият, както и неговият защитник са били уведомени устно от самото разпоредително заседание.

Действително по необясними причини /настоящият съд го отдава на деловодителска грешка/ във всички призовки за свидетели и вещи лица е записан час, в който да се явят - 10:30 часа на 13.VII.2020 год.

Всички свидетели и вещи лица са се явили в 10:30 часа на 13.VII.2020 год. пред съда. Налице е бил и защитникът. Отсъствал е подсъдимият, уведомен устно за 11:00 часа. Видно от отразеното в съдебния протокол, за РП – Хасково се явила прокурор Х.Ж., а не прокурор З.П., която е била наблюдаващ прокурор на ДП, изготвила обвинителния акт, участвала в разпоредителното заседание и която също е била устно уведомена за 11:00 часа.

По хода на делото защитникът е възразил, като е посочил, че няма яснота защо подсъдимият не се явява, макар редовно призован. Съдът е пренебрегнал възражението като е мотивирал следното – престъплението не е тежко умишлено по смисъла на чл.93 т.5 НК и поради това явяването му не е задължително. Разпоредбата на чл.271 ал.2 от НПК повелявала, че с.з. се отлага при неявяване на подсъдимия, ако то е задължително. С оглед редовното му призоваване и незадължителното му явяване, съдът приел, че няма процесуални пречки за даване ход на делото и пристъпил към разглеждането му. В самото с.з. е даден ход на съдебното следствие, разпитани са били всички свидетели и вещи лица, приобщени материалите от ДП и даден ход на съдебните прения, след което след съвещание е била постановена обжалваната присъда.

При така установеното настоящата съдебна инстанция намира, че действително при

разглеждането на делото е било допуснато отстранимо, съществено нарушение на процесуалните правила, довело до грубо ограничаване на процесуалните права на подсъдимия.

Като е пристъпил към разглеждане на делото по различен, и то по-ранен от обявения час за с.з., за който подсъдимият е бил редовно призован, първоинстанционният съд сам се е поставил в хипотеза на неприложимост на нито една от нормите, уреждащи възможността делото да се разгледа в негово отсъствие. Това е така, защото не може да се направи преценка дали редовно призованият подсъдим се явява, или не се явява, а едва след това може да се пристъпи към преценка редовно ли е призован, задължително ли е участието му, има ли и какви причини за неявяването му и пр. Той просто не е бил длъжен да е в съдебната зала в часа, в който се е пристъпило към разглеждане на делото. Затова основание за даване ход на делото не могат да бъдат разпоредбите нито на чл.271 ал.2 т.1 от НПК, нито на чл.93 т.7 от НК, нито която и да била друга правна норма. Това е така, защото съдът изобщо е нямал основание да счита, че подсъдимият е решил да не се явява, още по-малко, че такова решение да не се яви е плод на лично негова преценка, на каквато той действително има право, защото явяването му наистина не е задължително, което обаче не означава, че съществува възможност делото да се разгледа „зад гърба му“.

Как това се е отразило на неговите процесуални права и правото му на защита ясно личи от факта, че на проведеното съдебно следствие се е стигнало до искания за прочитане показанията, дадени на ДП на трима от свидетелите /и то ключови/. Процедурата по чл.281 от НПК предвижда искането на съгласие от подсъдимия, макар да е предвидена възможност това да стане и без такова да се получи.

В крайна сметка всеки подсъдим взема решение дали да се яви по дело, по което явяването му не е задължително, като преценява дали иска да се възползва от процесуалните си права – да участва лично, да задава въпроси на свидетелите и вещите лица, да прави доказателствени искания, да се изказва последен, да се възползва от правото на последна дума и пр. и пр. В случая не може да се направи извод, че подсъдимият е решил да не упражнява тези свои права, защото делото се разглежда буквално без той да знае затова.

Ето защо настоящата инстанция намира изричното оплакване по въззивната жалба в тази насока напълно основателно. Допуснатото нарушение на процесуалните правила е съществено, нарушило е правото на защита на подсъдимия и е отстранимо чрез ново, повторно разглеждане на делото от друг състав. Поради това жалбата следва да се уважи само на това основание, без да се обсъждат останалите оплаквания, респ. искания по нея.

Предвид гореизложеното, атакуваната присъда следва да се отмени и делото да се върне на първоинстанционния съд за ново разглеждане.

Водим от горното и на основание чл.334 т.1 вр. чл.335 ал.2 от НПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ изцяло Присъда № 48 от 13.VII.2020 год. по нохд № 398/2020 год. по описа на РС– Хасково и ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на РС – Хасково за отстраняване на указаните съществени процесуални нарушения.

Решението не подлежи на касационно обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____